

Rada
Unii Europejskiej

Bruksela, 28 maja 2018 r.
(OR. en)

9373/18

**Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2018/0175 (NLE)**

**WTO 138
SERVICES 44
FDI 29
CDN 1**

WNIOSEK

Od: Sekretarz Generalny Komisji Europejskiej,
podpisał dyrektor Jordi AYET PUIGARNAU

Data otrzymania: 25 maja 2018 r.

Do: Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Sekretarz Generalny Rady Unii
Europejskiej

Nr dok. Kom.: COM(2018) 344 final

Dotyczy: Wniosek dotyczący DECYZJI RADY dotyczącej stanowiska, jakie ma być
przyjęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu CETA
utworzonego na mocy kompleksowej umowy gospodarczo-handlowej
między Kanadą, z jednej strony, a Unią Europejską i jej państwami
członkowskimi, z drugiej strony w odniesieniu do przyjęcia regulaminu
wewnętrznego przez Wspólny Komitet CETA i komitety specjalne

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2018) 344 final.

Załącznik: COM(2018) 344 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 25.5.2018
COM(2018) 344 final

2018/0175 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

dotycząca stanowiska, jakie ma być przyjęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu CETA utworzonego na mocy kompleksowej umowy gospodarczo-handlowej między Kanadą, z jednej strony, a Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony w odniesieniu do przyjęcia regulaminu wewnętrznego przez Wspólny Komitet CETA i komitety specjalne

UZASADNIENIE

1. PRZEDMIOT WNIOSKU

Niniejszy wniosek dotyczy decyzji ustalającej stanowisko, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej we Wspólnym Komitecie CETA w związku z przewidywanym przyjęciem regulaminu wewnętrznego Wspólnego Komitetu CETA i komitetów specjalnych.

2. KONTEKST WNIOSKU

2.1. Kompleksowa umowa gospodarczo-handlowa (CETA)

Kompleksowa umowa gospodarczo-handlowa (CETA) między Kanadą, z jednej strony, a Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony (zwana dalej „umową”) ma na celu wdrożenie wspólnej polityki handlowej Unii wobec Kanady, a w szczególności stworzenie strefy wolnego handlu. Umowa została podpisana w Brukseli dnia 30 października 2016 r¹.

Umowa obowiązuje tymczasowo od dnia 21 września 2017 r.

2.2. Wspólny Komitet CETA i komitety specjalne

Umowa ustanawia Wspólny Komitet CETA na podstawie art. 26 ust. 1 oraz komitety specjalne na podstawie art. 26 ust. 2. Należą do nich: Komitet ds. Handlu Towarami, Komitet ds. Rolnictwa, Komitet ds. Win i Napojów Spirytusowych, Wspólna Grupa Sektorowa ds. Produktów Leczniczych, Komitet ds. Usług i Inwestycji, Wspólny Komitet ds. Wzajemnego Uznawania Kwalifikacji Zawodowych, Wspólny Komitet Współpracy Celnej, Wspólny Komitet Zarządzający ds. Środków Sanitarnych i Fitosanitarnych, Komitet ds. Zamówień Rządowych, Komitet ds. Usług Finansowych, Komitet ds. Handlu i Zrównoważonego Rozwoju, Forum ds. Współpracy Regulacyjnej oraz Komitet CETA ds. Oznaczeń Geograficznych.

W skład Wspólnego Komitetu CETA i komitetów specjalnych wchodzi przedstawiciele Stron, którzy współprzewodniczą pracom komitetów. Wspólnemu Komitetowi CETA przewodniczą wspólnie minister handlu międzynarodowego Kanady oraz członek Komisji Europejskiej odpowiedzialny za politykę handlową lub ich odpowiedni przedstawiciele. Strony definiuje się zgodnie z art. 1 ust. 1 umowy, która stanowi, że „Strony oznaczają, z jednej strony, Unię Europejską lub jej państwa członkowskie albo Unię Europejską i jej państwa członkowskie, w ich właściwych obszarach kompetencji określonych w Traktacie o Unii Europejskiej i Traktacie o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (zwane dalej „Stroną UE”), a z drugiej strony, Kanadę”.

Wspólny Komitet CETA i komitety specjalne są odpowiedzialne za wykonanie i stosowanie umowy w ich odpowiednich dziedzinach. Na mocy art. 26. ust. 1 pkt 5 lit. h), Wspólny Komitet CETA może ustanowić komitety specjalne i dialogi dwustronne celem udzielenia mu wsparcia w wykonywaniu jego zadań. Wspólny Komitet CETA i komitety specjalne zbierają się raz do roku lub na wniosek Strony.

2.3. Planowany akt Wspólnego Komitetu CETA

Wspólny Komitet CETA ma przyjąć decyzję dotyczącą przyjęcia regulaminu wewnętrznego Wspólnego Komitetu CETA („planowany akt”).

¹ Dz.U. L 11 z 14.1.2017, s. 1.

Celem planowanego aktu jest przyjęcie regulaminu wewnętrznego Wspólnego Komitetu CETA zgodnie z art. 26 ust. 1 pkt 4 lit. d) umowy, która przewiduje przyjęcie własnego regulaminu wewnętrznego przez Wspólny Komitet CETA.

Art. 26 ust. 2 pkt 4 umowy przewiduje, że komitety specjalne ustanawiają i modyfikują swój własny regulamin wewnętrzny, jeżeli uznają to za właściwe. Ze względu na dużą liczbę komitetów specjalnych ustanowionych przez CETA, proponuje się stosowanie regulaminu wewnętrznego Wspólnego Komitetu CETA dla komitetów specjalnych, z uwzględnieniem niezbędnych zmian, o ile nie postanowiono inaczej na mocy art. 26 ust. 2 pkt 4 umowy.

3. STANOWISKO, JAKIE NALEŻY ZAJĄĆ W IMIENIU UNII

Stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii, powinno mieć na celu przyjęcie regulaminu wewnętrznego Wspólnego Komitetu CETA, jak przewidziano w umowie.

4. PODSTAWA PRAWNA

4.1. Proceduralna podstawa prawna

4.1.1. Zasady

W art. 218 ust. 9 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) określono tryb przyjmowania decyzji ustalających „stanowiska, które mają być zajęte w imieniu Unii w ramach organu utworzonego przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy”.

Pojęcie „akty mające skutki prawne” obejmuje akty, które mają skutki prawne na mocy przepisów prawa międzynarodowego dotyczących danego organu. Obejmuje ono ponadto instrumenty, które nie są wiążące na mocy prawa międzynarodowego, ale mogą „w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów przyjętych przez prawodawcę Unii”².

4.1.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Wspólny Komitet CETA i komitety specjalne są organami utworzonymi na mocy kompleksowej umowy gospodarczo-handlowej (CETA) między Unią Europejską i jej państwami, z jednej strony, a Kanadą, z drugiej strony (zwana dalej „umową”).

Decyzja, do której przyjęcia wzywa się Wspólny Komitet CETA, jest wiążąca i nie uzupełnia, ani nie zmienia ram instytucjonalnych umowy.

W związku tym proceduralną podstawą prawną proponowanej decyzji jest art. 218 ust. 9 TFUE.

4.2. Materialna podstawa prawna

4.2.1. Zasady

Materialna podstawa prawna decyzji na podstawie art. 218 ust. 9 TFUE zależy przede wszystkim od celu i treści planowanego aktu, w którego kwestii ma zostać zajęte stanowisko w imieniu Unii. Jeżeli planowany akt ma dwojaki cel lub dwa elementy składowe, a jeden z tych celów lub elementów da się określić jako główny, zaś drugi ma jedynie pomocniczy charakter, decyzja przyjęta na mocy art. 218 ust. 9 TFUE musi mieć jedną materialną

² Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 7 października 2014 r. w sprawie C-399/12 Niemcy przeciwko Radzie, ECLI, EU, C 2014, 2258, pkt 61–64.

podstawę prawną, tj. podstawę, której wymaga główny lub dominujący cel lub element składowy.

4.2.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Główny cel i treść planowanego aktu prawnego odnoszą się do wspólnej polityki handlowej i do kwestii transportu lotniczego.

Materialną podstawą prawną proponowanej decyzji jest zatem Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 91, art. 100 ust. 2 oraz art. 207 ust. 4.

4.3. Wniosek

Podstawę prawną proponowanej decyzji powinny zatem stanowić art. 91, art. 100 ust. 2 i art. 207 ust. 4 TFUE w związku z art. 218 ust. 9 TFUE.

5. PUBLIKACJA PLANOWANEGO AKTU

Przewiduje się opublikowanie decyzji Wspólnego Komitetu CETA po jej przyjęciu.

Wniosek

DECYZJA RADY

dotycząca stanowiska, jakie ma być przyjęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu CETA utworzonego na mocy kompleksowej umowy gospodarczo-handlowej między Kanadą, z jednej strony, a Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony w odniesieniu do przyjęcia regulaminu wewnętrznego przez Wspólny Komitet CETA i komitety specjalne

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 91, art. 100 ust. 2 i art. 207 ust. 4 w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzja Rady (UE) 2017/37³ przewiduje podpisanie, w imieniu Unii Europejskiej, kompleksowej umowy gospodarczo-handlowej (CETA) między Kanadą, z jednej strony, a Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony (zwanej dalej „umową”). Umowa została podpisana dnia 30 października 2016 r.
- (2) Decyzja Rady (UE) 2017/38⁴ przewiduje tymczasowe stosowanie umowy, w tym ustanowienie Wspólnego Komitetu CETA i komitetów specjalnych. Umowa jest tymczasowo stosowana od dnia 21 września 2017 r.
- (3) Zgodnie z art. 26 ust. 1 pkt 4 lit. d) umowy Wspólny Komitet CETA powinien przyjąć swój regulamin wewnętrzny.
- (4) Na mocy art. 26 ust. 2 pkt 4 umowy komitety specjalne ustanawiają i modyfikują swój własny regulamin wewnętrzny, jeżeli uznają to za właściwe.
- (5) Na swoim pierwszym posiedzeniu, Wspólny Komitet CETA ma przyjąć swój regulamin wewnętrzny, jak przewidziano w umowie.
- (6) Komitety specjalne stosowały będą regulamin wewnętrzny Wspólnego Komitetu CETA, z uwzględnieniem niezbędnych zmian, o ile nie postanowiły inaczej na mocy art. 26 ust. 2 pkt 4.
- (7) Należy zatem określić stanowisko, które ma być zajęte w imieniu Unii w ramach Wspólnego Komitetu CETA na podstawie dołączonego projektu decyzji Wspólnego Komitetu CETA w sprawie swojego regulaminu wewnętrznego, aby zapewnić skuteczne wdrożenie umowy,

³ Dz.U. L 11 z 14.1.2017, s. 1.

⁴ Dz.U. L 11 z 14.1.2017, s. 1080.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma być przyjęte w imieniu Unii Europejskiej podczas pierwszego posiedzenia Wspólnego Komitetu CETA utworzonego na mocy kompleksowej umowy gospodarczo-handlowej między Kanadą, z jednej strony, a Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony w odniesieniu do regulaminu wewnętrznego Wspólnego Komitetu CETA i komitetów specjalnych, opiera się na projekcie decyzji Wspólnego Komitetu CETA dołączonym do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Po przyjęciu decyzji wspólnego komitetu CETA zostaje ona opublikowana w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Komisji.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*